

המרכז למורשת המודיעין (מל"מ)
מרכז המידע למודיעין ולטרור

22 בספטמבר 2005

על רקע רצח מוסא ערפאת, מאמר של פובליציסט בעל שם בעיתון ערבי נפוץ היוצא לאור בלונדון מבקר בחריפות את "הרשות". המאמר תוקף את "הרשות" על חוסר האונים שהיא מגלה כלפי הארגונים החמושים [ארגוני הטרור] וצופה "תרחיש אימים" של מלחמת אזרחים פלסטינית הממששת ובאה. המאמר קורא ל"רשות" ללמוד לקח ממחדליה לאחר "הסכם אוסלו", שהורידו לטמיון את כל הישגיה, ולפעול לפירוק הארגונים החמושים, להחרמת נשקם, ולהשלטת חוק וסדר. זאת בין אם ע"י שיתוף הארגונים בשלטון ובין אם באמצעות עימות מזוין עימם

כללי

1. ב-7 בספטמבר 2005 נרצח בביתו מוסא ערפאת, אחיינו של יאסר ערפאת, לשעבר מפקד "המודיעין הצבאי" ברצועה. הרצח בוצע ע"י "ועדות ההתנגדות העממית" בסיוע ה-"חמאס". היה זה רצח פוליטי מתוכנן ומאורגן שהביא לשיא חדש את האנרכיה השוררת ב"שטחים". הרצח גרר שורת גינויים מצד "הרשות" וביקורת עזה בתקשורת הפלסטינית ובקרב האוכלוסיה הפלסטינית, החוששת מאנרכיה ומחוסר יציבות בעידן שלאחר ההתנתקות.

حرب فلسطينية أهلية مقبلة

ההפניה למאמרו של עבד אלרחמן אלראשד באתר האינטרנט של העיתון "אלשרק אלאוסט"

2. על רקע הרצח של מוסא ערפאת וההלם שנגרם בעקבותיו, נכתב (15 בספטמבר) בעיתון הערבי "אלשרק אלאוסט" מאמר ביקורת נוקב ע"י הפובליציסט בעל השם, עבד אלרחמן אלראשד, בעל טור יומי בעיתון ועורכו הראשי לשעבר, שכותרתו: "מלחמת אזרחים פלסטינית עתידה להתרחש".

3. עיקרי המאמר:-

א. **רצח מוסא ערפאת** בידי מאה מזוינים במקום ציבורי בתחום "הרשות" וחספיפת בנו היתה שערורייה, שהכתה בהלם את כל הפלסטינים. הרצח, שבוצע ימים ספורים לפני יציאת צה"ל מהרצועה, הוכיח לפלסטינים שיש להם הנהגה שאין ביכולתה לשמור אפילו על חיי אישים בכירים. המסר העולה מהרצח הוא ש"הרשות" אינה שולטת ב"רחוב", גם אם היא שרויה בעיצומו של מו"מ, מופיעה בצילומים של קבלות פנים [רשמיות] לאנשים מכובדים ומפרסמת מבלי משים גילויי דעת ונאומים מתלהמים.

ב. הרצח של מוסא ערפאת הוכיח את צדקת הטענות הישראליות לאחר התמוטטות "הסכם אוסלו" ולאחר הכיבוש מחדש של "השטחים" שהועברו ל"רשות" במסגרת ההסכם. הרצח המחיש "ש"הרשות" אינה שולטת [במצב] ושאינן משמעות לשום הסכם, שאין ביכולתה לקיים". מחבר המאמר סבור, כי העדר הנכונות מצד "הרשות" להכיר בחוסר שליטתה, עלול להוריד לטמיון גם את תוצאות המהלך הנוכחי [שביצעה ישראל] ברצועה [קרי - "ההתנתקות"] ו[גם את] תוצאות המהלכים הנוספים של ישראל העשויים להתבצע בגדה בעתיד.

ג. כותב המאמר קורא ל"רשות" להתעשת ולהכריע בהקדם בסוגיה משמעותית זו. היעדר הכרעה, לדעתו, ידחה אמנם את המאבק בין "הרשות" לבין הארגונים [ארגוני הטרור] אך לא ימנע את "תרחיש האיים" של מלחמת אזרחים פלסטינית בסופו של דבר. מלחמת אזרחים כזאת, תהיה להערכת הכותב בהיקף נרחב ועקובה מדם. זאת משום שארגוני [הטרור] - שברשותם כמיות נשק גדולות - הנם בעלי יכולת הרס רבה, ואין הם מוכנים בשום אופן לעשות ויתורים למען "רשות פלסטינית" אחת, שאין הם מהווים חלק ממנה.

ד. לבסוף, כותב המאמר קורא אפוא ל"רשות" להחליט אחת מהשתיים: או שהיא תשתף בשלטון את נציגי הארגונים [קרי - ארגוני הטרור], על כל המשתמע מכך, או שהיא תתעמת עמם, תפרקם, ותחרים את נשקם. המאמר מסתיים בתחזית קודרת: "היום נרצח מוסא ערפאת באמתלה שהוא בכיר מושחת וידוע לשמצה. מחר ירצח מישהו אחר ודבר לא ימנע מהרוצחים מלטפול על קורבנותיהם אלף סיבות [שגרמו לרציחתם]".

4. המאמר המקורי ותרגומו - ראו נספחים.

נספח א'

מלחמת אזרחים פלסטינית עתידה להתרחש (תרגום)

הנשיא הפלסטיני מחמוד עבאס [אבו מאזן] נראה היה אובד עשתונות ומוטרד כאשר נפגש עם בנו של מוסא ערפאת לאחר שחוטפיו שחררו אותו. היה זה מראה עצוב ומביש. הנשיא אינו מסוגל [לשלוט] על בני עמו לאחר שהצליח להוציא את אויביו הישראליים מעזה. ושוב עולה השאלה: האם לא הגיע העת שהמנהיגים יתגברו על אתגרם מ"בית", הסובב סביב המאבק על שלטון, סטאטוס וטובות הנאה? שאם לא כן, כל המאבק [הנון] חסר ערך [והוא] יסתיים במלחמת אחים.

רצח [מוסא] ערפאת בידי כמאה איש במקום ציבורי הייתה בהלם את כולם. כך גם חטיפת בנו וה-מו"מ עם החוטפים שידועה זהותם וידוע גם מקום [הימצאם] והשתייכותם [הארגונית].

מבצעי הרצח היו מעוניינים [לחולל] שערוריה, וזו באמת שערוריה עבור כולם, שהייתה בהלם את כל מי שעקב אחר האירוע. [האירוע] הוכיח את מה שהישראלים חזרו ואמרו בתקופה שלאחר ביטול תוצאות אוסלו והכיבוש מחדש של ["השטחים"] שהפלסטינים שחררו [קרי - הכניסה לערים הפלסטיניות במבצע "חומת מגן", אפריל 2002], שבוצע לאחר פעולת הטרור במלון "פארק" בנתניה. [כלומר, האירוע הוכיח] שה"רשות" אינה שולטת [במצב] ושאינן משמעות לשום הסכם, שאין ביכולתם [של הפלסטינים] לקיים. ההתמרדות של הפלגים [קרי - ארגוני הטרור] עלתה אז באבדות בנפש [ובאובדן] שטחים [שנכבשו מחדש ע"י ישראל]. [וכך], כל מה שהקימה "הרשות" [למען] אזרחיה ירד לטימיון: נמל התעופה נסגר, ובניית הנמל נעצרה. הטנקים והמחסומים הישראליים חזרו, ושוב ניסו הפלסטינים לשחרר את מה שכבר [היה] בשליטתם.

ישראל הצליחה להוכיח שלפלסטינים אין הנהגה בעלת יכולת ממש ימים אחדים לפני שחייליה יצאו [מעזה]. יתר על כן, היא הוכיחה ש"הרשות" אינה מסוגלת לשמור אפילו על [חיי האישים] הבכירים ביותר שלה. יאמרו מה שיאמרו על מעלליו של מוסא ערפאת כדי להצדיק את חוסר המעש נוכח רציחתו, המסר המקורי הגיע [לתודעתו]; והמסר הוא ש"הרשות" אינה שולטת ב"רחוב", גם היא שרויה בעיצומו של מו"מ, מופיעה בצילומים של קבלות פנים [רשמיות] לאנשים מכובדים, ומפרסמת מבלי משים גילויי דעת ונאומים מתלהמים. כל עוד לא תכריע "הרשות" בעניין זה, התרחיש של כישלון ["הסכם"] אוסלו" [יוסיף להיות] ניצב מול העיניים. שכן, ההתמרדות המתמדת [של] ארגוני הטרור] מסכנת את כל מה שכבר הושג ואת מה שניתן להשיג בגדה המערבית בעתיד. כל עוד "הרשות" אינה מכריעה בעניין בהקדם היא [אמנם] דוחה את העימות אך היא לא תצליח [בסופו של דבר] למנוע מלחמת אזרחים, וזהו התרחיש שמטיל אימה על כולם באיזור.

שכן, הכמות הגדולה של הנשק מחוץ למחסני "הרשות", המאבק על הסמכויות והתחרות על הפופולאריות, לא יביאו שום תועלת; אדרבא, הם יובילו בהכרח לידי מערכה רבתי עקובה מדם. [זאת] משום שהאופוזיציה ל"רשות" [קרי - ארגוני הטרור] הוכיחה שני דברים: שהיא מסוגלת לגרום להרס, ושהיא לא תעשה שום ויתורים למען רשות אחת שהיא לא תהיה חלק ממנה.

בסופו של דבר, שומא על "הרשות" להחליט [אחת מהשתיים]: או שמעתה ואילך היא תשתף [בשלטון] את [נציגי] האופוזיציה, על כל המשתמע מכך; או שהיא תתעמת עימם, תחרים [מהם] את הנשק ותפרק את הפלגים והארגונים. שהרי היום נרצח מוסא ערפאת באמתלה שהוא בכיר מושחת וידוע לשמצה. מחר ירצח מישהו אחר ודבר לא ימנע מהרוצחים מלטפול על קורבנותיהם אלף סיבות [שגרמו לרציחתם]".

המאמר המקורי